

ТРАКИЙСКАТА ТЕОРИЯ НА ЦАНЯ ГИНЧЕВЪ.

ѣмето за болѣстѣта, която го повали нечаяно въ гроба, Гинчевъ си го спечели, както имяхъ случай да споменж на друго мѣсто¹⁾ въ „Славянската Бесѣда“, на вѣстникарския банкетъ. Тоя банкетъ бѣ послѣдната му радостъ, послѣдното му приятно впечатление, Славянската Бесѣда — послѣдното мѣсто, гдѣто той се прости съ животъ, другари и мечти. Може би, не е неумѣстно, именно въ Юбилейния Сборникъ на Бесѣдата, свързана тѣй тѣсно съ неговото име, да изложж една негова теория, която бѣ го занимавала отдавна, съ която, може да се каже, той склопи очи, и която ми завѣща съ изрична просба при егоденъ случай, да я публикувамъ.

* * *

„Великата хипотеза“, която той наричаше истина и въ която той вѣрваше чврѣсто, както може да вѣрва само човѣкъ съ огромна фантазия, заключава слѣднитѣ двѣ положения:

1. Древнитѣ тракийски племена, които споредъ Херодота образували подиръ Индийцитѣ най-многобройниятъ народъ на свѣта, и които сж прѣми прѣдходници на Славянитѣ на Балканския полуостровъ, не сж измрѣли. Тѣ живѣйтъ и днесъ още между насъ.²⁾

¹⁾ „Български Прѣгледъ“, год. II, кн. I.

²⁾ За жалостъ, свѣдѣнията ни за тоя могущъ народъ сж крайно оскѣдни. Единичкитѣ сравнително по-подробни извѣстия намираме у Херодота и Тукидида, който е прѣкаралъ голѣма часть отъ своето 24-годишно изгнание въ Тракия. Херодотъ забѣлзва: „Ако би се управлявалъ тоя народъ по волята на едного, ако да